ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 23 FEBRUARI 1901.

Sedan protokollet från föregående sammankomsten som vanligt upplästs och godkänts, anmälde ordföranden, prof. AURIVILLIUS, att Föreningens hedersledamot af första klassen baron E. DE SELYS LONGCHAMPS den 11 dec. 1900 aflidit, och valdes på styrelsens förslag till hedersledamot af samma klass Ministerialrath E. BRUNNER VON WATTENWYL i Wien. Till ledamöter af Föreningen hade styrelsen sedan sista sammankomsten invalt läroverksadjunkten fil. kand. E. WETTERHALL i Helsingborg och e. o. läroverksadjunkten fil. lic. K. BOHLIN i Stockholm.

Vidare anmäldes, att utförliga reseberättelser inkommit till styrelsen från Föreningens båda vandringsstipendiater under 1900. För innevarande år beslöts att utdela ett vandringsstipendium å 60 kronor.

Revisionsberättelsen för 1900 föredrogs af grosshandlare K. KNUTSON, och godkändes revisorernas förslag om full och ovillkorlig ansvarsbefrielse åt styrelsen och kassaförvaltaren.

Fil. kand. EINAR WAHLGREN höll första föredraget för aftonen, hvilket handlade om »Collembolernas systematik». Sedan deras förekomstsätt och utbredning samt den historiska gången af deras systematiska beskrifning behandlats, ingick föredraganden på en noggrann redogörelse för deras släktskapsförhållanden såväl inbördes som uti närmast stående, andra leddjursgrupper. Härvid berördes de mest bemärkansvärda egendomligheterna i Collembolernas organisation. Såsom en intressant öfvergångsform inom deras grupp framhölls särskildt det nyligen beskrifna släktet *Megalothorax*.

Föredraganden anslöt sig af flera grunder till det allmänna omdömet, att, då andra vinglösa insekter kunde anses härstamma från vingade former, så vore däremot gruppen *Apterygota*, hvartill Collembolerna hörde, primärt vinglösa.

Jämte belysande teckningar förevisades typiska former för de skilda underafdelningarna inom *Collembola*.

I sammanhang med föredraget yttrade sig undertecknad.

Doktor YNGVE SJÖSTEDT höll därefter föredrag om »Orthopterernas yttre och inre organisation». Han hade på riksmuseets entomologiska afdelning just afslutat bearbetningen af Locustider, hemförda från Kamerun; Mantider, Phasmider och Gryllider därifrån hade han förut bearbetat. Under föredraget skildrades näringskanalens och generationsorganens byggnad, vingarnas successiva tillväxt, hörselorganets varierande beskaffenhet, ljudapparaten o. s. v. hos dessa insekter. Synnerligen väl är denna senare utvecklad hos en mycket stor afrikansk Acridiid, hvars hane genom nämnda apparats komplicerade byggnad kan frambringa tre olika slags skarpa ljud.

De båda grupperna af gräshoppor — Acridiider och Locustider — äro vidt skilda med hänsyn till hörselapparatens byggnad. Hos de förra är den belägen på första abdominalsegmentets sidor, hos de senare på främsta benparets tibier.

Härefter lämnades en allmän öfverblick öfver de olika orthoptergruppernas karaktärer, hvarvid föredraganden särskildt uppehöll sig vid Phasmiderna, »vandrande blad» och »vandrande pinnar», hvilka genom sin likhet med blad och kvistar i naturen äro mycket svåra att upptäcka och därigenom hafva ett godt skydd mot sina fiender, samt vid de rofgiriga Mantiderna, hvilkas utveckling beskrefs.

Föredraget illustrerades af teckningar och af orthopterformer, hvilka hemförts från Afrika eller erhållits från andra länder. I sammanhang med detsamma yttrade sig prof. AURIVILLIUS.

Till besvarande af en förfrågan från doktor C. NYSTRÖM meddelade byråchefen J. MEVES, att Domänstyrelsen till Kongl. Maj:t inlämnat förslag till åtgärder mot »nunnan» för innevarande år. Vid de tvänne stora »nunnehärdarna» vid Virå och Björksund kunde fjäriln, glädjande nog, ej sägas hafva spridt sig. Inom områden, som utgjort »svagare härdar», och där man på

grund af »nunnans» ringare antal ej i fjol kommit att limma, hade hon undgått den eljest ej minst genom limningen påskyndade toppsjukan. Den tendens, »nunnan» där visat att sprida sig, skulle man nu äfven motarbeta på samma sätt som vid de starkare härdarna.

Äfvenledes med anledning af doktor C. NYSTRÖMS förfrågan meddelade doktor YNGVE SJÖSTEDT, att »löfskogsnunnans» uppträdande för denna gång säkert kunde anses stäfjadt i Blekinge och Småland, där man bekämpat henne. Det jämförelsevis mindre antal ägg, som blifvit kvar efter utrotningsarbetet, hade ej gifvit upphof till flera larver, än att parasiterna — steklar och flugor — väl hade rådt på dem. På Öland i trakten midt emot Kalmar hade »löfskogsnunnan» senaste året spridt sig i de vid vägkanterna växande pilarna, dock ej i skogsdungarna eller till den grad, att man där ännu hade anledning företaga något särskildt utrotningskrig mot henne.

Filip Trybom.

Revisionsberättelse för år 1900.

Undertecknade, som vid Entomologiska Föreningens sammanträde den 14 sistlidne december utsågos att revidera räkenskaperna för år 1900, få efter verkställdt uppdrag afgifva följande berättelse.

Ställningen i allmänna kassan utvisas af följande öfversikt:

Debet.

Behållning från 1899	830: 90
Inkomster:	
Influtna 286 årsafgifter för 1900	1,716: —
Statsanslag för utgifvande af »Uppsatser i praktisk entomologi»	1,000: —
Räntor och utdelning å aktier från A. F. REGNELLS, P. F. WAHLBERGS, Ständiga ledamöters och OSKAR SANDAHLS fonder (697: 12) samt å kassans egna medel (93: 36)	790: 48
Behållning å sålda exemplar af Föreningens förlagsartiklar	1,111: 03
Sålda separater ur biblioteket	150: —
Summa kronor	5,598: 41